

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมทางกีฬาเป็นสื่อกลางประเภทหนึ่งในการเรียนพลศึกษาที่มีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ทั้งนี้เพราะเป็นการดึงดูดความสนใจให้ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ และผลจากการออกกำลังกายได้ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางร่างกาย คือ ทางกายและอวัยวะต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อ สติปัญญา ทางด้านสังคม ทางด้านสุขภาพจิต และส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จึงได้มีผู้ทำการค้นคว้าวิจัย สนับสนุนคุณค่าของการออกกำลังกายที่ใช้กิจกรรมทางกีฬาเป็นสื่อทั้งทางตรงและทางอ้อมในขณะเดียวกัน นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลทางการเรียนไว้อย่างกว้างขวาง ส่วนการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียน กับทักษะกิจกรรมพลศึกษา ยังไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยพอจะสรุปรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ชอว์ และ คอร์ดท์¹ (Shaw and Cordts) พยายามศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกาย และการมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ กับสัมฤทธิผลทางการเรียน เมื่อคริสต์ศักราช 1960 พบว่า มีความขัดแย้งหลายประการในการที่จะสรุปผลความสัมพันธ์ และได้ให้ความเห็นว่า ไม่มีการวิจัยใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกายและสัมฤทธิผลทางการเรียนได้ชัดเจน

¹J.H. Shaw and H.J. Cordts, "Athletic Participation and Academic Performance," In Johnson W.R. (ed.) Science and Medicine of Exercise and Sports (Harper, 1960), pp. 620-630.

คริสต์ศักราช 1962 .พีค็อก² (Peacock) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลทางการเคลื่อนไหว (Motor achievement) กับสัมฤทธิ์ผลทางสติปัญญา (Mental achievement) พบว่า ไม่มีข้อบ่งชี้ให้เห็นว่า เด็กที่มีความสามารถทางการเคลื่อนไหว (Motor capacity) สูงมาแต่กำเนิด จะมีความสามารถทางสติปัญญา (Mental capacity) สูงเช่นเดียวกัน

คริสต์ศักราช 1965 อาเธอร์ โทมัส กรอสส์³ (Arthur Thomas Gross) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกายที่มีต่อการเรียนรู้ทางมอเตอร์ (Motor Educability) ความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude) และสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ (Scholastic Achievement) ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า

1. สมรรถภาพทางกายไม่สัมพันธ์กับความถนัดทางวิชาการและสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ
2. สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบการเรียนรู้ทางมอเตอร์
3. ทั้งสมรรถภาพทางกายและการเรียนรู้ทางมอเตอร์ มีความสำคัญในการทำนายสัมฤทธิ์ผลในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา
4. ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการ สามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ แต่ใช้ทำนายสัมฤทธิ์ผลในกิจกรรมทางพลศึกษาไม่ได้

²William H. Peacock, "A Study of The Motor Achievement and Mental Achievement of Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts International, Vol. 22, No. 10 (1962), p. 3510.

³Arthur Thomas Gross, "A Study to Determine Relationships of Physical Fitness to Motor Educability, Scholastic Aptitude, and Scholastic Achievement of College Men," Dissertation Abstracts International, 25 (April, 1965), 5713-5714.

คริสต์ศักราช 1965 คาร์ล นอร์แมน เซกตัน⁴ (Carl Norman Sexton) ได้ศึกษาการพัฒนาการทางกายภาพทางกายและทักษะทางกีฬาของนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 2 ปีและ 4 ปี โดยใช้วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาของนักเรียนทุก ๆ ปี ๆ ละครั้ง ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการพลศึกษา 4 ปี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการ 2 ปี
2. นักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการพลศึกษา 4 ปี มีทักษะทางกีฬาคือว่านักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการพลศึกษา 2 ปี
3. การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาจะมีมากเมื่อนักเรียนเข้าร่วมในโครงการพลศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4

คริสต์ศักราช 1967 ยูนิซ มิกนอน บัทส์⁵ (Unice Mignon Butts) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกกิจกรรมพลศึกษา 10 ประเภทที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางมอเตอร์ กิจกรรม 10 ประเภทนั้นได้แก่ แบดมินตัน บาสเกตบอล โบว์ลิ่ง คาบสากด์ ฟุตบอล เทนนิส เทนนิส แทรมโพลีน และ วอลเลย์บอล โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER Physical Fitness Test) และแบบทดสอบสมรรถภาพทางมอเตอร์ของ สกอต

⁴ Carl Norman Sexton, "The Development of Physical Fitness and Sports Skill of High School Boys in Two-Year and Four-Year Physical Education Programs," Dissertation Abstracts International, 26 (April, 1965), 5743-5744.

August 859-869

⁵ Unice Mignon Butts, "The Contributions of Ten Selected Physical Education Activities to Physical Fitness and Motor Ability," Dissertation Abstracts International, 27 (June, 1967), 4112-A.

(Scott Motor Ability Test) ทำการทดสอบ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อเริ่มเรียนกิจกรรมพลศึกษา และครั้งที่สองเมื่อเรียนกิจกรรมพลศึกษาจบแล้ว โดยใช้เวลาเรียนเท่า ๆ กัน ผลปรากฏว่า บาสเกตบอล ฟุตบอล และ เทนนิส เป็นกีฬาที่ช่วยส่งเสริมระดับของสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางมอเตอร์ไ้มากที่สุด

คริสต์ศักราช 1969 เอิร์ล ชาร์ล ค็อกลาส⁶ (Earl Charles Douglas) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนิสิตที่เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาจากชนชาติ 4 ชาติ ประกอบด้วยชาติแองโกล อินเดียน นีโกร และ สเปนนิชอเมริกัน ใช้จำนวนนิสิต 333 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบว่า ผลการเรียนของทั้ง 2 กลุ่มในระหว่างเชื้อชาติ จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผลปรากฏว่า

1. ผลการเรียนของกลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬา สูงกว่านักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกลุ่มแองโกล นีโกร และ สเปนนิชอเมริกัน ตามลำดับ
2. ในกลุ่มอินเดียน ผลการเรียนของนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬา ไม่แตกต่างกัน
3. ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ชาติ ผลการเรียนระหว่างกลุ่มนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬา ไม่แตกต่างกัน

คริสต์ศักราช 1955 เคนเนท⁷ (Kenneth) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจของนิสิตปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยเคลาเวร์ ต่อการมีส่วนร่วมในการกีฬา ผลปรากฏว่า

⁶Earl Charles Douglas, "The Academic Achievement of College Athletes from Four Ethnic Groups," Dissertation Abstracts International, 29 (1969), 4371.

⁷Steers David Kenneth, "Attitude and Interest of Senior Students in University of Delaware as Related to Athletic Participation," Dissertation Abstracts International, 17 : 298, 1957.

1. นิสิตมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาวิทยาลัย และนักกีฬาเชื่อว่า การเล่นกีฬาทำให้เกิดความพอใจ เกิดสติปัญญา ไร่แรง และร่างกายสมบูรณ์ มากกว่าผู้ที่ไม่เล่นกีฬา

2. นิสิตมีทัศนคติและความสนใจต่อวงการกีฬามหาวิทยาลัยมาก สิ่งที่ทำให้ นิสิตพอใจ คือ ความสะดวกสบาย เครื่องมือการเล่น ตารางการเล่น ความสามารถ และการฝึกของผู้ฝึก และคุณภาพของทีม

พุทธศักราช 2512 วัฒนา พุ่มเล็ก⁸ ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในการเปรียบเทียบปัญหาค่านสุขภาพ ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีปัญหาค่านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีปัญหาค่านสุขภาพน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

พุทธศักราช 2513 วรศักดิ์ เพียรชอบ อนันต์ อัครชู ศิลปชัย สุวรรณธาดา⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกภาวะและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาของไทย" ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. สมรรถภาพทางกายจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ส่วนสูง และน้ำหนัก
  2. ขนาดและบุคลิกภาวะของนักเรียนมัธยมชายอาจแบ่งแยกได้ตามสูตร คือ
- 1.87 (อายุ) .09 (ส่วนสูง เซนติเมตร) 2.56 (น้ำหนัก กิโลกรัม) 238.59

⁸วัฒนา พุ่มเล็ก, "การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, 2512).

⁹วรศักดิ์ เพียรชอบ, อนันต์ อัครชู, และ ศิลปชัย สุวรรณธาดา, "ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกภาวะและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาของไทย" (งานวิจัยแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

- 3. สมรรถภาพทางกายจะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของสูตรการแบ่งลักษณะข้างต้น
- 4. มีค่าสหสัมพันธ์สูงระหว่างสมรรถภาพทางกายและวุฒิภาวะ
- 5. มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำระหว่างสมรรถภาพทางกายและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
- 6. มีค่าสหสัมพันธ์สูงระหว่างข้อกระทบของน้ำหนักกับความแข็งแรง และระหว่าง

ความแข็งแรงกับกำลัง

พุทธศักราช 2513 วรณา พรหมบุรมย์¹⁰ ได้ศึกษา "การศึกษาค้นคว้าผลการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของนักกีฬาโรงเรียน และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ในจังหวัดพระนคร" ผลปรากฏว่า กลุ่มนักกีฬาทีมโรงเรียน และกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬาทีมโรงเรียน มีผลการเรียนปาน ๆ กัน

พุทธศักราช 2514 ระวีวรรณ พันธุ์พานิช¹¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบทดสอบทางทักษะ" พอสรุปได้ว่า แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายอย่างเดียว หรือแบบทดสอบทางทักษะอย่างเดียว หรือแบบรวมการทดสอบสมรรถภาพทางกายและการทดสอบทางทักษะ สามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติของนิสิตชายปีที่ 1 ได้ และมีค่าความตรงเท่ากับ .3855, .2556 และ .4625 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่ไม่สามารถทำนายนิสิตหญิงปีที่ 1 ได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

¹⁰ วรณา พรหมบุรมย์, "การศึกษาค้นคว้าผลการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของนักกีฬาทีมโรงเรียน และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาในจังหวัดพระนคร" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513).

¹¹ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช, "การทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบทดสอบทางทักษะ" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, 2514).

พุทธศักราช 2515 มานะ สงวนสุข¹² ศึกษาเรื่อง "สัมฤทธิผลทางการเรียน
กับความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา และทางสังคมของตนเอง" ผลปรากฏว่า

1. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองเป็น ไม่มี
ความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียน
2. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็น ไม่มีความ
สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹²มานะ สงวนสุข, "สัมฤทธิผลทางการเรียนกับความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถ
ทางสติปัญญา และทางสังคมของตนเอง" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
2515).